Baze pentru profeție

Studiul 7, Trimestrul 2, 10-16 Mai, 2025

Sabat după amiază, 10 Mai

Text de memorat:

"Am auzit glasul Domnului întrebând: „Pe cine să trimit şi cine va merge pentru Noi?” Eu am răspuns: „Iată-mă, trimite-mă!”" – Isaia 6:8

Soliile de sfat și de mustrare, date prin proorocii care au explicat planul Său veșnic în favoarea omenirii, sunt de o deosebită valoare pentru biserica lui Dumnezeu de pe pământ din zilele noastre pentru păzitorii viei Sale. În învățăturile proorocilor, dragostea Lui pentru neamul omenesc pierdut și planul Său privind mântuirea lui Israel, succesele și înfrângerile lor, restatornicirea lor și favoarea divină, lepădarea de către ei a Stăpânului viei și punerea în aplicație a planului de veacuri de către o rămășiță aleasă față de care urmează a se împlini toate făgăduințele legământului acesta a fost subiectul soliilor lui Dumnezeu către biserica Sa de-a lungul veacurilor care au trecut. Și astăzi solia lui Dumnezeu către biserica Sa către aceia care ocupă via Sa ca ispravnici credincioși nu este alta decât aceea rostită prin proorocul din vechime: PR 22.1

“În ziua aceea, cântați o cântare asupra viei celei mai alese: Eu, Domnul, sunt Păzitorul ei, Eu o ud în fiecare clipă; Eu o păzesc zi și noapte, ca să nu o vatăme nimeni”. (Isaia 27, 2.3.) PR 22.2

Israel să nădăjduiască în Domnul. Chiar acum, Stăpânul viei adună, din toate neamurile și națiunile, roade prețioase pentru care a așteptat multă vreme. În curând, va veni la ai Săi; și în ziua aceea fericită, scopul Său veșnic pentru casa lui Israel va fi în cele din urmă împlinit. “Iacov va prinde rădăcină, Israel va înflori și va odrăsli, și va umple lumea cu roadele lui”. (Isaia 27, 6.) PR 22.3

Duminică, 11 Mai

„Iată-mă, trimite-mă!”

Citește Isaia 6:6-8. Isaia știa că păcatul însemna că suntem „pierdu[ți]”. Plata păcatului este moartea. Dar în loc să ne lase pradă consecințelor păcatului, un Dumnezeu al iubirii ne apropie și mai mult de El. Care a fost rezultatul acestei întâlniri și de ce este importantă?

Când a văzut această descoperire de slavă și maiestate a Domnului lui, Isaia a fost copleșit de simțământul curăției și sfinșeniei lui Dumnezeu. Ce contrast izbitor era între desăvârșirea neasemuită a Creatorului lui și calea păcătoasă a acelora care, ca și el, se număraseră multă vreme printre cei ce formau poporul ales al lui Israel și Iuda! “Vai de mine”, a strigat el, “sunt pierdut, căci sunt un om cu buze necurate, locuiesc în mijlocul unui popor tot cu buze necurate și am văzut cu ochii mei pe Împăratul, Domnul oștirilor!” (Versetul 5.) Stând așa cum era, în lumina deplină a prezenței divine, înăuntrul sanctuarului, și-a dat seama că, lăsat în nedesăvârșirea și neputința lui, nu era în stare să aducă la îndeplinire misiunea la care fusese chemat. Dar a fost trimis un serafim să-l mângâie în descurajarea lui și să-l pregătească pentru misiunea lui cea mare. Un cărbune aprins de pe altar i-a fost pus pe buze împreună cu cuvintele: “Iată, atingându-se cărbunele acesta de buzele tale, nelegiuirea ta este îndepărtată și păcatul tău este ispășit!” Atunci s-a auzit glasul lui Dumnezeu, întrebând: “Pe cine să trimit și cine va merge pentru Noi?” Și Isaia a răspuns: “Iată-mă, trimite-mă!” (Versetul 7.8.) PR 307.1

Dar Isus a spus că, înainte de venirea Sa, “Această Evanghelie a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor.” (Matei 24, 14.) Împărăția Sa nu va veni până când vestea cea bună a harului Său nu va fi dusă peste tot pământul. Așadar, dacă ne predăm lui Dumnezeu și câștigăm suflete pentru El, grăbim venirea Împărăției Sale. Numai aceia care se consacră în slujba Sa, zicând: “Iată-mă, trimite-mă”, ca să deschidă ochii orbilor, să-i întoarcă pe oameni de la întuneric la lumină și de sub puterea Satanei la Dumnezeu, “Ca să primească, prin credința în Mine, iertarea de păcate și moștenirea împreună cu cei sfinți” (Faptele

Apostolilor 26, 18), — numai ei se vor ruga în sinceritate “Vie Împărăția Ta”. CMF 108.3

Luni, 12 Mai

Cei doi heruvimi

Conform cu Geneza 3:21-24, ce sarcină aveau heruvimii și de ce?

Dacă omul, după cădere, ar fi avut intrare liberă la pomul vieții, ar fi trăit veșnic și, în felul acesta, păcatul ar fi fost nemuritor. Dar un heruvim cu o sabie de foc a păzit “drumul care duce la pomul vieții” (Geneza 3, 24) și nimănui din familia lui Adam nu i-a mai fost îngăduit să treacă această barieră și să se împărtășească din rodul dătător de viață. De aceea nu există păcătos nemuritor. TV 533.3

În Sfânta Sfintelor se găsea chivotul, o ladă din lemn prețios, acoperit cu aur, având în ea cele două table de piatră pe care Dumnezeu scrisese Legea Celor Zece Porunci. Pe chivot, ca un capac pentru lada cea sfântă, era tronul harului, o piesă minunat lucrată, pe care se aflau heruvimi, câte unul la fiecare capăt, totul fiind lucrat din aur masiv. În această despărțitură se manifesta prezența divină prin norul de slavă dintre heruvimi. TV 412.2

În viziunea lui Ezechiel, Dumnezeu avea mâna întinsă pe sub aripile heruvimilor. Aceasta, pentru a-i învăța pe slujitorii Săi că puterea divină este aceea care le dă succes. El va lucra în ei, dacă ei vor îndepărta din mijlocul lor nelegiuirea și vor deveni curați cu inima și în viață. 5M 754.1

Lumina cea strălucitoare, mergând printre creaturile vii cu iuțeala fulgerului, reprezintă rapiditatea cu care această lucrare va merge în cele din urmă înainte, spre împlinire. 5M 754.2

Feţele heruvimilor fiind aceleaşi ca ale făpturilor din Apocalipsa, de aceea ambele, în mod necesar au semnificaţie complementară, a căror cheie ne-o dă Ioan: „Şi cântau o cântare nouă, şi ziceau: „Vrednic eşti tu să iei cartea şi să-i rupi peceţile: căci ai fost junghiat, şi ne-ai răscumpărat pentru Dumnezeu, cu sângele Tău, oameni din orice seminţie, de orice limbă, din orice norod şi de orice neam.” Apoc.5,9 KJV.

Avem nevoie să înțelegem misiunea îngerilor mai bine decât o facem acum. Ar fi bine să ne amintim că fiecare copil credincios al lui Dumnezeu trebuie să conlucreze cu ființele cerești. Nevăzutele oștiri ale luminii și puterii însoțesc pe cei blânzi și umili care cred și se prind de făgăduințele lui Dumnezeu. Heruvimi, serafimi și îngeri neîntrecuți în putere stau la dreapta lui Dumnezeu, “toți duhuri slujitoare trimise să îndeplinească o slujbă pentru cei ce vor moșteni mântuirea”. (Evrei 1, 14.) FA 154.2

Marţi, 13 Mai

Asemenea cărbunilor aprinși

Ce asemănări vezi între pasajul din Ezechiel 1:4-14 și scenele descrise în Isaia 6:1-6 și Apocalipsa 4:1-11?

Pe lângă această asemănare Divină văzută de Ezechiel (Ezech. 1:28.), Biblia ni-l descoperă pe Dumnezeu pe tron în alte trei ocazii – o dată văzut de Isaia, şi de două ori văzut de Ioan, autorul Apocalipsei; după cum urmează:

1)„...am văzut pe Domnul şezând pe un scaun de domnie foarte înalt, şi poalele mantiei Lui umpleau Templul. Serafimii stăteau deasupra Lui, şi fiecare avea şase aripi: cu două îşi acopereau faţa, cu două îşi acopereau picioarele, şi cu două zburau. Strigau unul la altul, şi ziceau: "Sfânt, sfânt, sfânt este Domnul oştirilor! Tot pământul este plin de mărirea Lui"!" Şi se zguduiau uşiorii uşii de glasul care răsuna, şi casa s-a umplut de fum." Isaia 6:1-4.

2) „ Numaidecât am fost răpit în Duhul. Şi iată că în cer era pus un scaun de domnie, şi pe scaunul acesta de domnie şedea Cineva. ... Împrejurul scaunului de domnie stăteau douăzeci şi patru de scaune de domnie; şi pe aceste scaune de domnie stăteau douăzeci şi patru de bătrâni, îmbrăcaţi în haine albe; şi pe capete aveau cununi de aur. Din scaunul de domnie ieşeau fulgere, glasuri şi tunete. Înaintea scaunului de domnie ardeau şapte lămpi de foc, care sunt cele şapte Duhuri ale lui Dumnezeu. În faţa scaunului de domnie, mai este un fel de mare de sticlă, asemenea cu cristalul. În mijlocul scaunului de domnie şi împrejurul scaunului de domnie stau patru făpturi vii, pline cu ochi pe dinainte şi pe dinapoi." Apoc. 4:2,4-6.

3)„Şi mi-a arătat un râu cu apa vieţii, limpede ca cristalul, care ieşea din scaunul de domnie al lui Dumnezeu şi al Mielului." Apocalipsa 22:1.

Deoarece tronul văzut de Isaia era un alai (convoi) şi deoarece intrând în Templu, „Şi se zguduiau uşiorii uşii de glasul care răsuna, şi casa s-a umplut de fum" (Is. 6:1,4.), este vorba de un tron mobil (care umblă), în timp ce ambele, tronul din Apocalipsa 4 cu „Marea de Cristal" în faţa lui, şi tronul din Apocalipsa 22, cu „râul vieţii", în fața lui sunt tronuri staţionare.

Deşi cel care l-a văzut Ezechiel este asemănător cu cel care i s-a arătat lui Isaia, în realitate sunt tronuri distincte şi separate, pentru că în viziunea lui Isaia fiecare dintre „serafimi" avea şase aripi, în timp ce fiecare dintre „heruvimi" din viziunea lui Ezechiel avea numai patru aripi. Ba mai mult, în cel posterior heruvimii se găseau sub tron, în timp ce în cel anterior serafimii se găseau deasupra tronului. De aceea, înregistrate în Biblie sunt patru tronuri: două imobile şi două mobile (care umblă)

Pentru a localiza tronul din Apocalipsa 4, şi cel din Apocalipsa 22, observăm în primul rând că acesta, din care ieşea „râul de viaţă" este, spune Revelatorul, „tronul lui Dumnezeu şi a Mielului" – pe care s-a aşezat Hristos la dreapta lui Dumnezeu după învierea Sa. Cel anterior, cel cu „Marea de Cristal" în faţă este (după vederea lui Ioan), în locul Prea Sfânt al Sanctuarului Ceresc, pentru că Ioan a văzut înaintea lui „şapte lămpi de foc" (Apocalipsa 4:5.) – o mobilă a Sanctuarului. „Când apostolului Ioan i-a fost arătată în vedenie o privelişte a Templului lui Dumnezeu din ceruri, el a văzut acolo „şapte sfeşnice de foc arzând înaintea tronului". Tragedia veacurilor pag. 414 (eng.).

Prin urmare, cu privire la mutarea Tatălui şi a Fiului de pe tronul unde era râul vieţii (Dumnezeu şi Mielul), pe tronul unde se găsea Marea de Cristal, citim:

„L-am văzut pe Tatăl ridicându-Se de pe scaunul de domnie, mergând cu un car de foc în Sfânta Sfintelor, dincolo de cea de-a doua despărţitură şi aşezându-Se. Apoi, Isus S-a ridicat de pe tron...,

Apoi un car de foc, cu roţile ca văpăile de foc, înconjurat de îngeri, a venit acolo unde Se afla Isus. A păşit în car şi a fost purtat în Sfânta Sfintelor, unde şedea Tatăl." Experiențe și Viziuni pag.engl. 55.

Înregistrând acelaşi eveniment pe care l-a văzut el, Daniel spune: „Mă uitam la aceste lucruri, până când s-au aşezat nişte scaune de domnie. Şi un Îmbătrânit de zile a şezut jos. Haina Lui era albă ca

zăpada, şi părul capului Lui era ca nişte lână curată; scaunul Lui de domnie era ca nişte flăcări de foc, şi roatele Lui ca un foc aprins.

Un râu de foc curgea şi ieşea dinaintea Lui. Mii de mii de slujitori Îi slujeau, şi de zece mii de ori zece mii stăteau înaintea Lui. S-a ţinut judecata şi s-au deschis cărţile." Daniel 7:9,10.

Miercuri, 14 Mai

Dumnezeu în mijlocul poporului Său

De fiecare parte a cortului întâlnirii exista o seminție dominantă. Care erau aceste patru seminții dominante, conform Numeri 2?

"La răsărit, tabăra lui Iuda, cu steagul ei şi cu oştirile sale... – Numeri 2:3

"La miazăzi, tabăra lui Ruben, cu steagul ei şi cu oştirile ei...– Numeri 2:10

"La apus, tabăra lui Efraim, cu steagul său şi cu oştirile sale....– Numeri 2:18

"La miazănoapte, tabăra lui Dan, cu steagul ei şi cu oştirile ei... – Numeri 2:25

“Locul fiecărei seminții era de asemenea stabilit. Fiecare trebuia să meargă și să tăbărască lângă steagul său, după cum poruncise Domnul: “Copiii lui Israel au să tăbărască fiecare lângă steagul lui, sub semnele casei părinților lui; să tăbărască în fața și împrejurul cortului întâlnirii.” “Pe drum, vor ține șirul în care au tăbărât fiecare la rândul lui, după steagul lui”. (Numeri 2, 2.17.) Mulțimii pestrițe, care însoțea poporul Israel, nu i se îngăduia să locuiască în același loc cu acesta, ci trebuia să locuiască afară din tabără; iar urmașii lor trebuia să fie excluși din adunare până la a treia generație. (Deuteronom 23, 7-8.) PP 375.2

Feţele heruvimilor fiind aceleaşi ca ale făpturilor din Apocalipsa, de aceea ambele, în mod necesar au semnificaţie complementară, a căror cheie ne-o dă Ioan: „Şi cântau o cântare nouă, şi ziceau: „Vrednic eşti tu să iei cartea şi să-i rupi peceţile: căci ai fost junghiat, şi ne-ai răscumpărat pentru Dumnezeu, cu sângele Tău, oameni din orice seminţie, de orice limbă, din orice norod şi de orice neam.” Apoc.5,9 KJV.

Joi, 15 Mai

Căderea lui Lucifer

Studiază Ezechiel 28:11-17 și Isaia 14:12-14. Ce a dus la căderea lui Lucifer? Compară aceste pasaje cu Apocalipsa 14:1-12. Cum ne ajută acest contrast dintre căderea lui Lucifer și poziția înaltă a omenirii în Hristos să înțelegem ce se întâmplă în Apocalipsa 14?

"Păcatul își are originea în el, care, alături de Hristos, se afla cel mai sus în favoarea lui Dumnezeu și cel mai înalt în putere și glorie printre locuitorii Cerului. Înainte de căderea sa, Lucifer era heruvimul acoperitor, sfânt și nepătat. Profetul lui Dumnezeu declară: „Ai fost desăvârșit în căile tale din ziua în care ai fost creat, până când s-a găsit nelegiuirea în tine”. [Ezechiel 28:15.] Pacea și bucuria, în supunere perfectă față de voința Cerului, existau în întreaga oaste angelică. Iubirea față de Dumnezeu era supremă, iubirea față de ceilalți imparțială. Aceasta a fost condiția care a existat timp de veacuri înainte de intrarea păcatului." 4SP 316.3

"Cei care umblă așa cum a umblat Hristos, care sunt răbdători, blânzi, buni și smeriți cu inima, cei care se înjugă cu Hristos și îi ridică poverile, care tânjesc după suflete așa cum El a tânjit după ele - aceștia vor intra în bucuria Domnului lor. Ei vor vedea împreună cu Hristos durerea sufletului Său și vor fi satisfăcuți. Cerul va triumfa, pentru că locurile libere făcute în cer de căderea Satanei și a îngerilor săi vor fi umplute de cei răscumpărați de Domnul." RH 29 mai 1900, par. 12

Mielul, stă la început în fața tronului în ceruri, dar pe urmă stă cu cei 144.000 pe Muntele Sionului, pe pământ, chiar dacă bătrânii și făpturile vii din jurul tronului rămân în ceruri.

Și cum Ioan a văzut pe cei 144.000 în picioare pe Muntele Sionului cu Mielul după ce s-a început judecata și înainte să se termine, prin urmare evenimentul nu are loc nici înainte, nici după, ci în timpul judecății.

Și acuma să ne amintim că viziunea lui Ioan cu ,,Mielul stând pe Muntele Sionului (Apocalipsa 14,1) îl descoperă pe El ca Mântuitor, în timp ce viziunea sa cu ,,Leul din seminția lui Iuda" stând în picioare în fața judecății îl revelează pe El ca Împărat. În relație reciprocă, arată că în timp ce El este Mântuitor, în același timp este Împăratul Împăraților.

Pentru că s-a clarificat acuma când apar cei 144.000, ar trebui să avem cel mai mare interes pentru a ști cine sunt. Văzând că sunt urmași ai Mielului (creștini), și de asemenea ,,fii ai lui Iacov", sunt, de aceea Israeliți Veritabili – Nu Neamuri.

Cei 144.000 fiind ,,primele roade", de aceea, acolo trebuie să existe ale doilea roade pentru că unde există primul trebuie să existe și al doilea. Și cum primele roade sunt numiți ,,slujitorii lui Dumnezeu" trebuie ca după aceea să fie trimiși la toate neamurile pentru a aduna cele de-a doilea roade (Isaia 66,19.20) – marea gloată (Apocalipsa 7,9) pe care Ioan a văzut-o după ce a văzut sigilarea celor 144.000.

Faptul că ,, în gura lor nu s-a găsit minciună" (Apocalipsa 14,5) arată în mod clar că nu vor proclama nimic altceva decât adevărul curat al Evangheliei, și acesta face de asemenea ca cuvintele lor să fie așa de autoritare și așa de exigente ca și cuvintele scrise de profeți și apostoli. Cu adevărat aceste prime roade sunt investite chiar cu o și mai mare putere și autoritate: ,,În ziua aceea, Domnul va ocroti pe locuitorii Ierusalimului, aşa că cel mai slab dintre ei va fi în ziua aceea ca David; şi casa lui David va fi ca Dumnezeu, ca Îngerul Domnului înaintea lor." Zaharia 12,8.

Vineri, 16 Mai

Alte gânduri

Mileniul va fi adus printr-o serie de șase evenimente care se întâmplă în ordinea ce urmează: (1)

Dumnezeu distruge ipocriții din biserică; (2) cheamă pe ai Săi afară dintre națiuni și apoi îi aduce în biserica purificată – împărăția; (3) harul se închide; (4) cei nelegiuiți rămân distruși, (5) cei drepți morți sunt înviați și drepții cei vii sunt strămutați; (6) în final pământul rămâne gol.

Cu punctul culminant al acestor șase evenimente finale, timpul pe care Biblia îl numește sfârșitul lumii, cortinele cad (se termină) pentru totdeauna drama lungă a veacurilor de păcat și răscumpărare.

Ce procesiune minunată va fi când mântuiții din toate veacurile vor păși pe străzile de aur din locurile cerești printre cei sfinți și binecuvântați.

1.Însoțind marea procesiune îi vedem pe milioanele de îngeri care au slujit mântuiților din toate veacurile.

2.Pe Moise, tipul celor înviați și primul om care a scris în Biblie, îl vedem mergând înainte ca lider al celor înviați, îmbrăcat în alb și având o coroană strălucitoare pe cap. Cei înviați pe care el îi reprezintă sunt Clasa 4, îmbrăcați în haine albe și având coroane de aur.

3.Apoi îl vedem pe neprihănitul Abel, reprezentând pe martirii cu haine albe cu tiv roșu, conducând milioanele de martiri din toate veacurile (Clasa 3), ale căror haine sunt ca cele purtate de conducătorul lor, Abel.

4.Acum îl privim pe bunul bătrân Enoh, având o cunună strălucitoare pe cap. Deasupra ei are o coroană mai strălucitoare decât soarele și în mâna dreaptă o ramură de palmier. Prin el marea gloată înălțată la cer este condusă și reprezentată, toți în haine albe pure, cu ramuri de palmier în mână și coroane de aur pe cap.

5.Cel din urmă dintre mântuiți, curajosul Ilie, cu o mantie strălucitoare de la umeri până la picioare: un tip și un lider al celei mai minunate companii, deși mică la număr. Fiind o companie specială, cu o experiență specială, o preoție împărătească, cei 144.000, în alb pur și cu o mantie strălucitoare de la umeri până la picioare, cu stele în coroane. Apoc. 14:5: „Şi în gura lor nu s-a găsit minciună, căci sunt fără vină înaintea scaunului de domnie al lui Dumnezeu”.

6.Dacă fiii lui Dumnezeu (Adamii) din alte lumi s-au înfățișat înaintea Domnului potrivit cu Iov 1:6, la o consfătuire, atunci cu siguranță fiii lui Dumnezeu (Adamii) din toate lumile nu sunt excluși de la cea mai minunată și unică procesiune din veșnicia fără sfârșit.

7.La urmă de tot, Isus și mulțimea maiestoasă de zece mii de ori zece mii și mii de mii de îngeri. Ce întâlnire minunată va fi! Putem găsi ceva mai armonios decât aceasta în Biblie? Se va observa că avem din nou numărul complet „șapte” și nu poate fi mai mult sau mai puțin și totuși să includă pe toți. Nu ar trebui aceasta să ne trezească interesul și zelul când vedem ce eveniment glorios este păstrat pentru poporul credincios al lui Dumnezeu?

Pentru studii suplimentare nu ezitați să ne contactați:

WhatsApp: (+49)152-226-37-773, (+63)961-954-0737

contact@advancedsabbathschool.org